

LO QUE DE VERDAD IMPORTA -The Healer-

Paco Arango

Oliver Jackson-Cohen, Camilla Luddington i Jorge García

Canadà-USA, 2017

Amb aquesta pel·lícula estem davant de la primera producció que es realitza amb la intenció de dedicar el 100% de les recaptacions a una causa altruista: l'ajuda a la xarxa de campaments per a infants seriosament malalts, la *Serious fun Children's Network* (fundada per Paul Newman), a la què s'hi ha vinculat intensament la *Fundación Aladina*, del mateix Paco Arango. Aquesta explicació és fonamental per entendre el sentit d'aquest treball cinematogràfic, amb la voluntat de transmetre a totes les generacions d'espectadors que la puguin veure els principis d'allò prioritari que té la vida, sempre des de la il·lusió i una dosi de bon humor i tendresa, en les accions solidàries que inciten a ser representades. Aquest és només un dels objectius que l'autor pretén explicitar a través del seu cinema, però tal vegada el més important.

La història d'aquesta obra parteix de la desorientada vida que porta Alec, un enginyer mecànic anglès, que no sap resoldre amb encert els obstacles quotidians de la seva activitat, tant professional com lúdica. L'aparició sorprenent d'un familiar a qui desconeixia li obre les possibilitats d'experimentar un canvi radical en la seva vida i descobrir, de retruc, una part molt important de les essències del seu passat familiar. Això el porta als dubtes, a la inseguretat i a prendre decisions a cegues fins al punt que li canvia radicalment la seva vida, el seu entorn, els seus paisatges i les persones del seu voltant. Si bé tota la història ronda al voltant dels seus dubtes, indecisions i severes desconfiances, totes les escenes es veuen amanides amb potents trets de fantasia, il·lusió i creença incondicional, particularment a càrrec de la gent que es va creuant per atzar i es troba en el seu caminar. És just reconèixer el caràcter un tant caricaturesc d'alguns personatges, fet que pot desorientar la credibilitat o bona intenció d'alguns plantejaments, situacions i escenes.

Una pel·lícula que, en alguns moments, es desborda en escenes emocionants i va fent créixer en l'espectador desigs estretament sintònics amb els ideals que el mateix Alec refusa o intenta esquivar.

Es tracta amb claredat, potser d'una manera massa edulcorada, de les malalties, els defectes, les impotències humanes i no es passa de llarg de preocupacions punyents com poden ser el càncer infantil.

El relat va tenint unes imatges simbòliques i repetitives -uns magnífics exteriors de Nova Scotia, al Canadà-, com poden ser el clapoteig dels pardals al llac o les descàrregues elèctriques del cablejat extern de les cases, i s'acompanya d'una banda sonora que ofereix mostres des de minimalismes *country* amb guitarra acústica, rock dur o folk melòdic.

El desenvolupament de la trama argumental podria ser llegit com un senzill *All you need is love*, sense més compromisos, però desperta en l'espectador un creixent interès per buscar espais de sensibilització cap a les persones necessitades, indefenses o, senzillament, rendides a l'evidència del seu destí fatal infranquejable. I és precisament en aquest aspecte on rau l'èxit de la importància d'aquesta producció: mobilitzar voluntats cap a la solidaritat i l'interès per donar solucions a qui les necessita. No permetre que els grans problemes de la humanitat s'hagin de solucionar amb la màgia sinó amb la perseverança i la confiança davant de la feina ben feta.

En aquest sentit, la incredulitat del protagonista connecta amb un grau de realisme incòmode però necessari per a generar un activisme compromès amb l'acció eficaç envers les mancances dels més afectats i indefensos: els malalts.

El treball que es pot portar a terme amb la visualització de *Lo que de verdad importa* d'entrada, pot estar orientat a espectadors de totes les edats i condicions, permetent obrir un debat sobre l'abandonament que pateix un cert sector de la nostra societat i el compromís solidari que ens pot despertar.

Com sovint diem en les ressenyes de les pel·lícules que presentem a la revista, és important buscar-ne les derivades que puguin oferir arguments de reflexió i comprensió entre els qui les visionin i, al seu torn, puguin tenir una repercussió de contingut educatiu en els espais escolars on es faci un treball participatiu amb els alumnes. Només amb aquesta voluntat té sentit proposar l'exposició d'aquesta obra als estudiants, de diferents edats i etapes evolutives, que en puguin obtenir una base per al pensament i al seu compromís amb les necessitats humanes.

Jaume Forn i Rambla